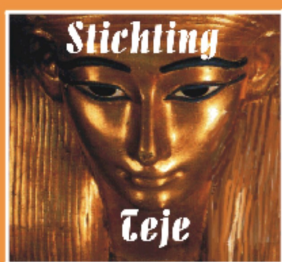

2013

Jrg. 11, nummer 2

STICHTING TEJE

Nieuws uit/over Egypte

BEZOEK UIT EGYPTE

Op dinsdag 19 maart 2013 was Mohammed Farghaly, onze belangrijke contactpersoon van het eerste uur in Egypte, voor een kort bezoek in Enter.

Het is natuurlijk erg fijn mensen terug te zien die zo nauw betrokken waren bij ons eerste project in Egypte: het weeshuis van Mr. Kotb. Mohamed vertelt ons dat het tehuis van Kotb goed functioneert. Hij heeft zelfs een tweede tehuis geopend voor de opvang van weeskinderen. Om het tehuis zijn kleine winkeltjes gegroepeerd waarvan de inkomsten te goede komen van het weeshuis. Zo creëert hij werk en genereert hij geld om het tehuis te kunnen bekostigen. Mr. Kotb zal nooit vragen om geld, zegt Mohamed; wij moeten dat in de gaten houden en zelf constateren dat hij extra steun nodig heeft! Onze hulp aan Mr. Kotb heeft duidelijk structureel bijgedragen aan de hulp aan en opvang weeskinderen in een sloppenwijk van Cairo.

PROJECT 'GREEN DESERT' OPNIEUW OP DE RAILS!?

Weet u het nog? In 2010 maakten we voor het eerst melding van dit project. "Project Kuilvoer" zo noemden wij de activiteit die ene Zakareya Ezz in Abou Qurqas en andere dorpen in Minia wilde beginnen om de boeren te leren maïsplanten in zijn geheel tot veevoer te verwerken en te conserveren. De Stichting Teje maakte het mogelijk een maïskneuzer aan te schaffen om dit project handen en voeten te geven. Zakareya zelf noemde het project "Green desert" en die naam hebben we toen onmiddellijk overgenomen!

Intussen is er in Egypte vreselijk veel gebeurd: onlusten, verslechtering van de economische situatie. Tijdens zijn bezoek aan Enter, vertelde father Magdi ons dat dit alles ook zijn invloed had op Zakareya's project. Gebrek aan geld noopte hem zijn inzet voor de arme boeren uit zijn district te stoppen, ging failliet, moest zijn vee verkopen.... Ook zijn geestesgesteldheid had daar onder te lijden. Onze Stichting die toentertijd zeer onder de indruk was van het project, dat met zoveel enthousiasme startte, vindt het te gek dat vanwege gebrek aan geld alles als een kaartenhuis in elkaar zou stortten. De Stichting Teje besluit te helpen. Zij biedt Zakareya een bedrag van € 15.000.- om met dat bedrag zijn droom van zijn boerderij een centrum te maken van educatieve projecten en een plaats laten zijn waar gehandicapten geholpen kunnen worden, waar te kunnen maken! Father Magdi trad als bemiddelaar op en in het kader van het project werd als eerste onmiddellijk de volgende acties ondernomen: 1. een nieuwe put slaan omdat irrigatie voor de plantages een eerste vereiste is; 2. 100 rol irrigatieleiding kopen voor de vijgen- en granaatappelbomen; 3. De noodzakelijke kunstmest kopen om een goede oogst te hebben. In zijn dankbrief vertelt Zakareya dat onze hulp een geweldige opluchting was en belooft hij ons op de hoogte houden van voortgang en resultaten.

WAT IN AUGUSTUS IN MYNIA GE- BEURDE....

Van links naar rechts:
Joke Braamhaar, Jan Oude Middendorp, fr. Magdi, Mathilde Ezendam, Mr. Ayman

Magdi schrijft een heel bewogen verslag over de gebeurtenissen in Mynia. El Mynia, het gebied waar de Stichting Teje een aantal projecten onder handen heeft.

El Minya ... The Land of the Burning Churches

De titel van het schrijven van Magdi, El Minya..het land van de brandende kerken.

El Minya, verklaart hij zijn titel, is de staat die geconfronteerd werd met het grootste aantal vernielde kerken van heel Egypte; de meeste kerken werden in brand gestoken en totaal vernield.

Father Magdi vervolgt:

Leden van de Moslim Broederschap (MB) hadden meer dan 5 weken lang deelgenomen aan sit-ins in Rabaa Al Adawiya en El Nahda. De regering besloot om op woensdag 14 augustus te proberen een eind te maken aan deze sit-in, ook al zou ze daarvoor geweld moeten gebruiken. De deelnemers aan deze sit-ins waren herhaaldelijk gewaarschuwd met hun actie te stoppen.

Een paar uur nadat de politie begon een eind te maken aan de sit-ins, begonnen in heel Egypte hevige protestacties, speciaal in El Minya. Sinds de Jaren 70 was El Minya de bakermat van vele MB- leiders. De MB-ers die deelnamen aan deze hevige protestacties hadden een duidelijk doel voor ogen: zoveel mogelijk regeringsgebouwen, dienstencentra, kerken en kerkelijke instellingen vernielen.

Zo rond 10.00u op die dag begon een grote groep MB demonstranten stenen en benzinebommen te gooien naar onze kerk. Ze probeerden binnen te komen door een van de poorten en toen dat niet lukte trachtte een aantal van hen over de muur te klimmen; daarbij vernielden ze het metalen kruis dat aan de poort bevestigd was. Anderen gooiden stenen naar de ramen van onze verblijven boven; een aantal ruiten sneuvelde. Ze braken ook in in twee winkels (beide bezit van Christenen), namen spullen weg. Met het metalen kruis sloegen ze de spullen kapot en staken vervolgens de boel in brand.

Sommige van onze Moslim-buren probeerden ze te laten ophouden met dit vandalisme. Nadat de demonstranten verder getrokken waren probeerden we onze medewerkers zo ver te krijgen dat ze naar hun huizen en families terugkeerden en elke gewelddadige confrontatie vermeden. De leden van de Jezuïeten gemeenschap bleven in hun gebouw. Om ongeveer 13.30u attendeerden onze Moslim-buren ons op het feit dat MB-leden en vanden vanaf de andere kant probeerden in te breken in ons gebouw. We gingen er onmiddellijk heen, maar een aantal van hen was al over een van de muren geklommen en had de poort voor de anderen opengemaakt. Ze stalen wat ze maar konden en staken de rest in brand. Een drie verdiepingen hoog gebouw ging in de fik, een multifunctioneel gebouw met kantoren, een bibliotheek, een toneelzaal, klaslokalen voor geestelijk gehandicapten, studieruimtes, een kinderopvang en nog verschillende andere ruimtes. Zo'n 30 computers werden gestolen of vernield evenals andere spullen zoals fotokopieerapparatuur, projectoren, camera's enz. Zestaken ook nog een grote bus, een kleine bus, drie auto's, waarvan één gloednieuwe, en een aantal bromfietsen (waarvan twee speciaal gekocht waren voor gebruik door lichamelijk gehandicapten) in brand. Twee andere grote bussen, een microbus en een auto werden beschadigd. De bussen en busjes werden gebruikt voor het vervoer van gehandicapte kinderen en schoolkinderen en ook om groepen te vervoeren bij buitenschoolse uitjes. Terwijl dit allemaal gebeurde, kwamen er steeds meer mensen bij, sommige om te helpen, andere om te stelen en de boel te vernielen. We probeerden de politie en de brandweer er bij te halen, maar die werden overdonderd door het aantal plaatsen die tegelijkertijd werden getroffen door vandalisme en branden over heel Minya; ze konden dus onmogelijk op tijd komen. Lukte het uiteindelijk toch, dan waren ze niet in staat ook maar iets te doen om de mensen te laten stoppen in hun boosaardige opzet. De volgende dag, donderdag 15 augustus 's morgens vroeg, kwam een grote groep gewapende mensen om door te gaan met het stelen van wat ze maar konden. We kregen het voor elkaar hen daarmee te laten stoppen. Sinds die dag bleef een groep jongeren samengegeld uit ons personeel vrijwillig dag en nacht bij ons om de plaats tegen verdere aanvallen te beschermen. Natuurlijk zijn deze vrijwilligers ongewapend. Daarom moesten we uit veiligheidsoverwegingen ook gewapend personeel aannemen.

DE TOESTAND IN EGYPTE

Een verkorte weergave van een analyse door pater Frans Berkemeijer S.J.

Frans Berkemeijer, een pater Jezuïet, die sinds 1965 werkt in Egypte, schreef ons de vorige maand een uitvoerige brief waarin hij met zijn kennis, ervaring en kunde van Egypte een analyse probeerde te geven van de huidige toestand daar.

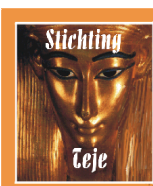
Frans schrijft dat het protest tegen het regime van Mubarak aanvankelijk een zaak was van de ontwikkelde jeugd. Tot ieders verrassing groeide dat protest uit tot een volksbeweging. Deze was ongeorganiseerd en daarvan heeft de Moslim Broederschap volgens hem geprofiteerd. De verkiezingsoverwinning waarbij Mursi president werd, is volgens Frans daaraan te danken; met haar goed georganiseerde aanhangers heeft de Moslim Broederschap de verschillende verkiezingen weten te winnen, daarbij nog gesteund door het feit dat de Egyptenaar van nature een groot respect heeft voor wie zich als godsdienstig manifesteert. Eenmaal aan de macht toont de MB steeds meer zijn ware gezicht: eigen mensen op belangrijke posities, negeren van andere politieke richtingen, herschrijven van de grondwet in een islamitisch onderonsje. Dat het referendum daarover op grote schaal geboycot werd, moge aantonen dat de Moslim Broederschap niet de steun van de overgrote meerderheid van de bevolking had zoals ze beweerde! De economische problemen namen toe, de basisvoorzieningen werden schaarser en de onveiligheid nam toe. Vrouwen en christenen voelden zich steeds onveiliger: seksueel misbruik en het in brandsteken van christelijke eigendommen nam steeds ernstiger vormen aan. Mursi's buitenlandse politiek streefde er naar in samenwerking met Turkije, Qatar en de Hamas van Gaza, een nieuw islamitisch kalifaat te stichten, eerst in het Nabije Oosten, daarna over de hele wereld.

Het verwonderde pater Berkemeijer dan ook geenszins dat de door de jeugd georganiseerde protestbeweging in korte tijd meer dan 18 miljoen handtekeningen tegen Mursi kon verzamelen; wel verraste het hem dat op 30 juni de beweging de steun van zo'n 25 miljoen mensen overal in Egypte mobiliseerde. Een compromis met het Mursi regime was niet mogelijk. Het leger steunde het volk en zette Mursi af. Nieuwe verkiezingen, een nieuwe grondwet, een initiatief dat de Egyptische bevolking overal ondersteunt. De Moslim Broederschap verzet zich hiertegen met alle middelen. Het protest verloopt niet langer vreedzaam:

er komen wapens onder de Mursi aanhangers, omkopen tot deelname aan protesten door Moslim Broeders, persoonlijke benadering, martelmethodes, acties tegen christenen en politieposten. Er zijn betreurenswaardig veel slachtoffers gevallen zegt pater Berkemeijer, maar, vraagt hij zich af, zijn dat nou slachtoffers van het leger dat ingreep of van de Moslim Broeders die ze als menselijk schild gebruikten? Hier, in de omgeving van Luxor, merk ik dat de mensen openlijk stelling nemen tegen de Moslim Broeders en hun geweld tegen christenen en politie als misdadig en terroristisch beschouwen, waartegen de regering zou moeten optreden. In Armant en omgeving is het rustig. Persoonlijk verwacht ik daar ook geen problemen, ten eerste omdat we op alle niveaus van ons ontwikkelingswerk steeds moslims en christenen laten samenwerken en verder omdat er in Opper Egypte nog steeds een soort stammenstelsel van grote families is dat elkaar prima in evenwicht houdt.

Een positief gevolg van de spanningen van de laatste weken is de grote toenadering tussen christenen en liberale Moslims. Samen hebben ze de verdediging van de kerken en de politieposten op zich genomen. Mijn overtuiging is, zo zegt pater Berkemeijer, dat niet geweld de oplossing is, maar een rustige dialoog. Het heeft geen zin dat buitenlandse machten, zoals Amerika of Europa de Egyptenaren willen leren hoe ze tot een betere democratie zouden moeten komen, de Egyptenaren zijn oud en wijs genoeg om dat zelf te doen!

De Egyptische bevolking ligt ons na aan het hart en het doet ons verdriet dat onze vrienden in El Minya zo gebukt gaan onder de spanningen in hun land. We moeten hen blijven ondersteunen en helpen de vernielde bezittingen weer te herstellen of te vervangen!

Wilt u ons steunen?

► **donateur?** 0547-385535

► **gift?** 14.54.54.975 t.n.v. Stichting Teje

► **informatie?** www.stichtingteje.nl
info@stichtingteje.nl